

Миладин Берић

romanov@teol.net

БУНИМ СЕ, ДАКЛЕ ПОСТОЈИМ

Без обзира синак
што си још млад
ваљда осјећаш
трулеж и јад
ваљда те дотиче ова мука
гора од трећине
данка
и кулука
с тога на час
подигни глас
док траје ова
несношљива зима
јер само ћеш тако знати да постојиш
јер само ћеш тако знати да те има.

Упамти синак
овако стоје ствари
без обзира што за твоје мишљење
мало ко мари
у земљи гуликожа
и муљатора
ако желиш да претекнеш
бунити се мора
јер се са таквима
свести рачуне
не може без буне
јер се клин одувијек

избијао клином
а никад тишином.

Стог' утуви синак
немој бити мутав
јер те овдје цијене
само кад си ругав.

У земљи без земље
мораш да се буниш
не бој се
нећеш од тог да се струниш
и не дозволи да те урнишу
само зато што имају већу пишу
неће ти због тог пасти круна
које узгред немаш
покажи да се и на тебе
може да рачуна
да ниси рођен само за давање
да у теби бар покаткад
кола крв витешка
да ниси само статистичка грешка.

Стога синак немој да дријемаш
није вријеме спавања
но слушај шта ти из вјечности
поручује Ками -
буним се, дакле постојим
прошло је вријеме – ко јами, јами
и вријеме обожавања
оних што се играју животом
твојим и мојим
у овој жалосној драми.

Да забуне било не би
то не дугујеш тати и мами

то првенствено дугујеш себи
јер тек кад си чист пред собом
нико те не може сматрати робом.

Стога синак упамти
у теби ће ватра да пламти
све док имаш свој став
па макар био мален као мрав
па макар био као зрно ражи
не буди вазда во
но дрмни шаком о сто
и реци доста је било лажи
јер само тако ћеш
знати да си биће
на магленој стази
што слути да свиће
у свеопштој тами
што би рек'о Ками

али добро пази...
зна тама да мами
у овој слуђеној драми
коју пишемо сами.